

ת"פ 20/15395 - מדינת ישראל נגד ג'אי עויס, וליאם מתיאס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-06-15395 מדינת ישראל נ' עויס (עציר) ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקוביץ

בעניין: מדינת ישראל

עו"ד הدس עמיר

המואשימה

נגד

1. ג'אי עויס

עו"ד יעקב ג'אבר

2. וליאם מתיאס

עו"ד ברק טמיר

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשמים הורשו על פי הודהותיהם בעבירות של קבלת דבר במרמה, התחזות בצוותא, גנבה בצוותא, איום בצוותא, והפרת הוראה חוקית. נאשם מס' 2 צירף גם תיק נוסף מבית המשפט לעבורה (פ"ל 20-03-1180) והורשע בעבירות נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ללא ביטוח.

הודהת הנאשמים באהה במסגרת הסדר דיןוני בין הצדדים, על פי תוקן כתוב האישום והנאשמים הודהו והורשו על. כמו כן נאשם מס' 2 צירףתיק נוסף מבית המשפט לעבורה. אין בין הצדדים הסכמה לעניין העונש.

ואלו עובדות כתוב האישום המתוקן, בו הודהו הנאשמים:

מעשי המרמה

בשנת 2019 לפברואר, קשרו הנאשמים להוציא ייחודי במרמה סכומי כסף מאנשים שונים. על פי התוכנית אותה רקסמו הנאשמים סוכם, כי נאשם מס' 1 ופנה לעובי אוורח ברחוב, יספר להם כי אימו חוללה ויבקש מהם הלוואות לצורך קניית מזון ותרופה בעבורה, ובطיח כי יחזיר את ההלוואה בתוך מספר ימים, או שיצור מגש שקי, כאילו יש ברשותו צ'ק לפיקודתו והוא יחזיר להם את ההלוואה לאחר שיפדה את הצ'ק.

הנאשמים תכננו, כי לאחר קבלת הכספי הם יפנו לקרבענותיהם, תוך שנאשם מס' 2 יתחזה בשמות שונים ויציג עצמו כמעסיקו של נאשם מס' 1, ואז יציעו לקרבענות כי יחזירו את סכום ההלוואה באמצעות צ'קים או העברה בנקאית בסכום גבוה יותר, והקרבענות יתנו להם בזמןן את הפרש בין סכום ההלוואה לבין סכום הצ'ק או העברה. הנאשמים התכוונו להשתמש בצ'קים חסרי ערך, ובכלל זה צ'קים של אדם שהלך לעולמו, או להבטיח לקרבענות תשלום בהעברה בנקאית, מבלתי לעשות זאת.

לשם קידום הקשר והגשמת מטרותיו, במהלך התקופה שבין פברואר 2019 לדצמבר 2020 פנה נאשם מס' 1 ברחוב 12 עובי אורח, אמר להם כי אימנו חוליה וזקוקה לטיפולים רפואיים ומזון וביקש מהם הלוואה. הנאשם הבטיח לאוותם אנשיים כי יחזיר להם את הלוואה, למורת שלא הייתה לו כל כוונה לעשות כן. על מנת להניח את דעתם של חלק מהמתלוננים כי יכול להחזיר את החוב, הציג להם נאשם מס' 1 צ'ק ואמר כי יפרק אותו בחשבונו תוך מספר ימים.

בעשרה מהמרקם פנו שני הנאשם ללקוחות לאחר מספר ימים, ונאשם מס' 2 התזה בפניהם בשמותיהם של אחרים, לעיתים באמצעות תעודה זהה שאינה שלו, לרבות תעודה זהה של אדם שנפטר, ואמר כי הוא מעסיקו של נאשם מס' 2. הנאשימים הציעו ללקוחות כי יחזיר להם את הלוואה בצי'קים או בהעברה בנקאית שסכום גבוה יותר מסכום החוב, למורת שידעו שהצי'קים שברשותם חסרי ערך ולא הייתה להם כל כוונה לבצע העברה בנקאית.

המתלוננים, אשר קיוו כי כך יוכל לקבל את החזר הלוואה שניתנו לנאשם מס' 1, הסכימו להצעה נתנו לנאשימים בழomon את הפרש בין סכום הלוואה לסכום הצי'ק או ההעברה הבנקאית שהנאשימים הציעו להם.

בסוף דבר, הצי'קים אותם מסרו הנאשימים למתלוננים השונים לא כובדו, והנאשימים לא ביצעו שום העברה בנקאית.

איומים וגנבה

מלבד מעשי המרמה המתוארים, בשני מקרים הנאשימים איימו על שניים מהמתלוננים וגבו מהם סכומי כסף נוספים:

המתلونן מ"ש

אחד המתלוננים ממנו קיבל נאשם מס' 1 "הלוואה", בשם מ"ש, נפגש עם הנאשימים, ונאשם מס' 2 נתן לו צ'ק על שמו של אחר, כביכול על מנת להחזיר לו את הלוואה, באופן שתואר לעיל. במהלך המפגש מ"ש הכנס את הצי'ק לארכקו ונאשם מס' 2 שאל אותו כמה כסף מזומן יש ברשותו. מ"ש סיפר את הכספי והשיב לנאשם מס' 2 כי יש לו סכום של 5,200 ש"ח ונאשם מס' 2לקח את כספו של מ"ש מיד. מ"ש ביקש מנאשם מס' 2 שיחזר לו את כספו, והנאשם סרב ותחת זאת נתן לו צ'ק נוספת, חסר ערך כזכורמו.

לאחר שהתרברר למ"ש כי הצי'קים שקיבלו הם חסרי ערך, הוא פנה לנאשם מס' 2. הנאשם הורה למ"ש לחתן לו 3,000 ש"ח נוספים ואמר לו כי אז יעביר לו את מלא סכום החוב בהעברה בנקאית. מ"ש הסכים לכך ובהמשך נתן לנאשם מס' 2 סכום של 3,000 ש"ח. בהמשך לכך אמר לנאשם מס' 2 למ"ש כי עליו להעביר לו סכומי כסף נוספים ועוד מעסיקו עשה לו העברה בנקאית של 18,000 ש"ח. מ"ש פגש בנאשם מס' 2 והעביר לו 950 ש"ח נוספים.

כאשר ביקש מ"ש מנאשם מס' 2 שיחזר לו את כספו, צעק עליו לנאשם מס' 2 ודרש ממנו כי יתן לו את כרטיס הבנקט שלו ואת הקוד הסודי, על מנת שנאשם מס' 2 יוכל להראות למעסיקו כי יש למ"ש חשבון בנק פעיל. מ"ש נעתר לדרישת נתן לנאשם מס' 2 את כרטיס הבנקט והקוד הסודי. לאחר מכן ביקש מ"ש מנאשם מס' 2 שיחזר לו את כרטיס הבנקט שלו, אחרת יפנה למשטרה, ונאשם מס' 2 אמר עליו כי אם יפנה למשטרה הוא "יסתבר".

שני הנאשימים משכו מחשבונו של מ"ש 7,061 ש"ח באמצעות כרטיס הבנקט, ולא השיבו לו את כספו.

המתلونן ג"א

מתalon אחר אשר נתן לנאשם מס' 1 "הלוואה", בשם ג"א, נפגש עימו באופן שתואר לעילו. הנאשם מס' 1 אמר לג"א שם הוא רוצה לקבל את כספו זהה, עליו לחתם לו סכום של 2,000 ש"ח נוספים, ואז יחזיר לו סכום של 3,500 ש"ח - למורת שלא הייתה לו כל כוונה להחזיר לג"א את כספו. בשל המציג הכוון נתן ג"א לנאשם מס' 1 סכום של 2,000 ש"ח.

הנאשמים נפגשו עם ג"א פעם נוספת, ונאשם מס' 2 הציע לו שיעביר לחשבוןו 7,000 ש"ח בהעברה בנקאית, ובתמורה ג"א ייתן לו את ההפרש במזומנים, למורת שלא הייתה לנאשם לבצע כל העברה. ג"א הסכים להצעה, ונאשם מס' 2 הורה לו למשור סכום של 4,000 ש"מ מכספומט ולתת לנאים. ג"א ביקש מהנאשמים להמתין עד שהכסף יכנס לחשבוןו ונאשם מס' 2 איים עליו ואמר לו כי התחייב לשלם להם 4,000 ש"ח ועלוי לתת את הכספי עכשו. ג"א פחד מנאשם מס' 2 ועל כן גנבה לדרישתו ונסע אליו לעיר רחובות למשור כסף מכספומט. בדרכם חזר נאשם מס' 1 את ג"א ואיים עליו שלא כדאי לו להסתבר".

ג"א ניסה למשור מהכספומט סכום של 4,000 ש"ח, אך היה באפשרותו למשור רק 2,000 ש"ח. בתגובה אמר לו נאשם מס' 1 כי הוא הולך להסתבר ולא יראה את כספו יותר. בהמשך לכך אמר נאשם מס' 2 לג"א כי עליו לערוך בעבור הנאשמים קניות בסכום של 2,000 ש"ח על מנת להשלים את יתרת חובו. נאשם מס' 2 איים על ג"א, כי אם לא יפעל כדיישתו, לא יראה את כספו, והוסיף כי הוא יודע היכן כ"א גור, ושלא "עשה שטויות".

בהמשך לכך, נסעו הנאשמים עם ג"א לחנות נוחות בתחנת דלק ברחובות ושם הורו לו לרכוש בעבורם מוצריים שונים בסכום כולל של 1,319 ש"ח ולאחר מכן הורו לו לקנות לנאשם מס' 2 מכשיר טלפון סלולרי בסכום של 650 ש"ח.

בסוף דבר הנאשמים לא החיזרו לג"א את כספו.

שלל המעשימים

הנאשמים קיבלו ייחודי באופן שתואר לעילו מהמתלוננים את סכומי הכספי הבאים:

- א. המתلون מ"ש: 25,211 ש"ח
- ב. המתلون ג"א: 5,369 ש"ח
- ג. המתلون י"ב: 7,800 ש"ח
- ד. המתلون א"ח: 10,009 ש"ח
- ה. המתلون א"ו: 6,416 ש"ח
- ו. המתلون ד"ב: 5,050 ש"ח
- ז. המתلون ת"ג: 26,000 ש"ח
- ח. המתلون א"ר: 400 ש"ח
- ט. המתلون א"ל: 3,000 ש"ח
- . המתلون ר"ח: 3,600 ש"ח

נאשם מס' 1 קיבל לבדוק מהמתלוננים את סכומי הכספי הבאים:

- יא. המתلون ג"מ: 5,300 ש"ח

עמוד 3

הפרת הוראה חוקית

ביום 7.6.20 הוגש נגד שני הנאים כתוב האישום המקורי, ולצדו בקשה לקביעת תנאי שחרור.

ביום 25.6.20 הורה בית המשפט, כי שני הנאים ישחו עד תום ההליכים במעצר בית מלא, בפיקוח אנושי רצוף, וכן קבע ערבויות להבטחת עמידת הנאים בתנאים. ביום 27.11.20 הקל בית המשפט בתנאי שחרורו של נאש מס' 1, והתר לוט לצאת שלוש פעמים בשבוע לשולש שעות בכל פעם, בלווית מפקח, לצורך התאזרחות. ביום 13.12.20 הקל בית המשפט באופן דומה גם בתנאי שחרורו של נאש מס' 2.

נאש מס' 1 הפר את תנאי שחרורו, בכך שיצא מספר פעמים ממוקם מעצר הבית ללא פיקוח, בשעות בהן לא היה אמור לצאת, ואז ביצע את העבירות כלפי המטלונים א"ל ור"ח.

נאש מס' 2 הפר את תנאי שחרורו, בכך שיצא פעמים רבות ממוקם מעצר הבית ללא פיקוח, בשעות בהן לא היה אמור לצאת. בחלק מהמקרים בהם יצא נאש מס' 2 ממוקם מעצר הבית, הוא ביצע את העבירות כלפי המטלונים א"ל ור"ח.

תיק תעבורה - נאש מס' 2

נאש מס' 2 צירף גם תיק נוספת מבית המשפט לinueה בעבורה בפתח תקווה (פ"ל 20-03-1180).

על פי עובדות האישום, הנאשם מעולם לא יצא רישון נהיגה, ביום 27.7.16 נדון, בין היתר, לעשר שנות פסילה בפועל - וחך זאת ביום 10.3.20 בסמוך לשעה 18:30 הוא נ Heg במכונית בעיר פתח תקווה. בשל כך הורשע הנאשם בעבירות נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישון נהיגה ללא ביטוח.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפניה לחומרת מעשייהם של הנאים ופיגיעתם בערכיהם מוגנים. בהקשר זה הפניה לכך שמעשי מרמה פוגעים במרקם יחסיו החברתי, וכן שהנאים פגעו באנשים רבים לאריך תקופה משמעותית ובאופן שיטתי ונואז. עוד הפניה לכך שבשנים מהמקרים המעשיים חרגו מרמה וכללו גם גניבה ואיומים. לאור אלה בקשה לקבוע מתחם עונש הולם של מאסר לתקופה שבין שלוש שנים לשבע שנים לכל אחד מהנאים, בגין מכלול המעשים.

לענין קביעת העונש בתוך המתחם הפניה לכך שלחובתו שני הנאים הרשעות קודמות ולאחר מכן של נאש מס' 1 מאסר מותנה. עוד הפניה לכך שנאים מס' 2 עבר גם עבירה נוספת של נהיגה בפסילה.

לאור מכלול הנתונים, בקשה ב"כ המאשימה להשית על שני הנאים עונש דומה, של חמש וחצי שנות מאסר, אשר ביחס לנאים מס' 1 יכול גם הפעלה של מאסר מותנה שלחובתו. ב"כ המאשימה הסבירה את עמדתה, בכך שלనאים מס' 1 מאסר מותנה והוא רימה שניים מהמטלונים בלבד, אך לחובת נאים מס' 2 עבר מכבד יותר, והוא גם עבר עבירה נוספת של נהיגה בפסילה.

ב"כ נאים מס' 1 טען, כי שני הנאים פעלו מתוך מצוקה, ולענין נאים מס' 1 הפנה למצבם הרפואי של אמו,

הסובלת ממחלת כלות וכן למצבו של הנאשם. עוד הפנה לכך שהנאשם קיבל אחריות למשיו ורוצה לפצות את קרבנותו, וכך ששהה בתנאים מגבלים ולאחר מכן במעצר משמעוני שבמהלכו החל בהליך טיפול. לעניין הרשעתו הקודמות של הנאשם הדגיש, כי עד כה לא ריצה מסר. לעניין המעשים הפנה לכך שהאיומים היו ברף הנמור, לכך שסכומי המרימה אינם גבוהים וביחס לעבירות הגניבה טען כי הנאשם לא היה מי שביצע את הגניבה בפועל.

לעוני הצהרות נפגעי העבירה טען, כי משקלן נמור שכן הוצגו לטנגורים בהתראה קצרה מבלתי שנפגעי העבירה נחקרו עליהם, וביקש להפנות לכך שאחד הקרבנות אף כתב כי אינו סבור שיש להשיט על הנאשמים מסר, ואילו קורבן אחר מסר כי הנאשמים הוציאו ממנו סכום נמור ב- 1,000 ש"ח מאשר יוחס להם.

לאור אלה ביקש ב"כ הנאשם מס' 1 לקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר ועד שנה וחצי מאסר ולאחר מכן כי עונשו של הנאשם יהיה מצד הנמור.

ב"כ הנאשם מס' 2 הצטרף לדבריו של ב"כ הנאשם מס' 2 והוסיף, כי מדובר בעבירות שבוצעו באופן אקראי, ללא תחוכם מיוחד. לעוני נסיבותו של הנאשם מס' 2 טען, כי מדובר באדם שתרם לבטחונה של המדינה, וכיוון סובל ממצב רפואי קשה ומחלות שונות.

עוד הפנה לכך שהנאשמים קיבלו אחריות למשיהם ובכך חסכו זמן שיפוטי רב.
ב"כ הצדדים הגיעו פסיקה שונה, לתמיכת בעמדותיהם.

הצהרות המתלוננים

המשמעותה הגישה הצהרות נפגע עבירה של המתלוננים, אשר מרוכן עליה כי מעבר לנזק הממוני הישיר שנגרם להם, מעשי הנאשמים פגעו בהם במשור האישי פגעה שהتبטהה, בין היתר, בתחששות עלבון והשפלת ובקושי לתת אמון באנשים זרים.

המתلون ר"ח מסר, כי מעשי הנאשמים גרמו לו לתחששות تسכול והוא נמנע מלשתחף את סביבתו באירועים בשל כך. מתلون זה הצהיר כי נגרם לו נזק נמור ב- 1,000 ש"ח מהסכום הננקוב בכתב האישום.

המתلون א"א מתקיים בדוחק על קצבת ביטוח לאומי ונעזר בעו"ס במסגרת קהילה תומכת. מעשי הנאשמים הגבירו אצלו תחששות דחק.

המתلون א"ח נקלע למצוקה נפשית וכלכליות ונדרש לקבל הלואאה מהחיזי.

המתلون י"ב איבד סכום של 7,800 ש"ח, הכספי מהכנסתו החודשית.

המתلون ת"ג איבד סכום של 26,000 ש"ח והפסיד את כל חסכנותו.

המתلون אל"ל מסר כי הוא סובל מחרדות בשל מעשי הנאשמים.

המתلون ד"ב אמר, כי לטעם אין מקום לכלא את הנאשמים ויש לפעול לשם שיקומם.

הנאשמים ביקשו לומר את המילה האחורה:

נאשם מס' 2 אמר, כי סייע לבטחון המדינה לאורך שנים, אך נזנה ללא עזירה. עוד אמר, כי פעל בשל מחלוקתם של אחוינו - היא אימו של נאשם מס' 1, ומצוקתה הכלכלית של משפחתה.

נאשם מס' 1 אמר, כי הוא משתף בקבוצות טיפוליות במהלך מעצרו ומתקדם בהליך שם. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו ואמר כי הוא רוצה להחזיר לקרבונו את כספו, בתשלומים, וביקש את רחמי בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

עבירות המרימה

שני הנאשמים רקמו תכנית עברינית, להונאות ייחדי עובי אוורה ולנצל את תמיינותם על מנת להוציא מהם סכומי כסף שונים, בדרך ערמה ומרימה. הנאשמים פנו אל מצפונים וטוב ליבם של קרבנותיהם, ופרטו על מיתרי ליבם, בכר שנאשם מס' 1 סייר על מצוקתה של אימו הנזקקת לטיפולים רפואיים ומזון, וכן קיבלו מהם "הלוואה" - אשר לא רק שלא התכוונו להחזיר להם, אלא שהשתמשו בה כמנוף לקבל סכומי כסף נוספים בהמשך.

בשונה מתייקי מרימה רבים, בהם העבריין מפתחה את קרבונו בהבטחות לרוחן קל וכן מסמאת עיניו, במקורה שלפני הנאשמים ניצלו באופן ציני ומכוער דזוקא רגשות אונשיים בסיסיים של קרבנותיהם, אשר האמינו לסיפורים על מצוקתה של אימו של נאשם מס' 1 ור חמיה ניכמו עליה. משכך, מעשייהם של הנאשמים פגעו בקרבונתיהם לא רק פגיעה כלכלית, אלא גם בכבודם ובמרקם יחסיו האמון הבסיסי שבין הפרטיהם בחברה. ספק רב, אם אדם אשר ישמע על מעשייהם של הנאשמים ימהר לפתח את ליבו ואת ארנקו על מנת לסייע לאחרים בעתיד.

מדובר בשורה ארוכה של מעשים, שבוצעו לאורך זמן ובהחכים ניכר, תוך שנאשם מס' 1 הצליח לקנות את אמוןם של עובי אוורה אותם לא הכיר, ולשכנע אותם לחתם לו סכומי כסף נכבדים - ולאחר מכן יחד עם נאשם מס' 2 להוציא מהם סכומים נוספים, כביכול על מנת להחזיר להם את "הלוואה" אותה לקחו. ר' למשל רע"פ 8778/18 שויש:

"עבירות המרימה והזיווג פוגעות ביחסיו האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה".

וכן ר' ע"פ עפ 11791/04, משה אפלבוים נ' מדינת ישראל:

בית המשפט המחויז ביטא בענישה מסר הרתעתי נחוץ כלפי המערערים שניצלו את אמון הציבור באופן ציני, תוך שימוש בזיכרון הימים האפלים בקורות עמנו לשם הנאת כיסם, וזאת במעשה מרימה מתוחכם ורחב היקף, ובעוזות מצח. בנסיבות אלה, אף בהביאנו בחשבון את כלל הרקע האישי וחלוף הזמן, לא מצאנו כי בית המשפט המחויז החמיר עם המערערים וכי יש מקום להתרבזותנו. בית המשפט ראוי שיתן יד למאבק נגד מי שמנצלים לרעה את אמון הזולת שם בהם מבתו ושולחים ידם אל ממוני. אמרו חכמים: "אי זהו גנב, זה הלווך ממון אדם בסטר ואין הבעלים יודעים, כגון הפושט ידו לתוך כס חברו ולקח מעותיו ואין הבעלים רואים" (רמב"ם, משנה תורה, הלכות גנבה א', ג') (ע"פ 6941/04 מדינת ישראל נ' מזל פורטל (לא פורסם); לא כל שכן

כשהמדובר בנסיבות של מבחן אנושי רגש תוך שרוממות האנושיות בגורונם של המערערים.

בחינת הפסיקה הנוגעת בעבירות דומות מעלה כי רף הענישה משתנה בהתאם לנסיבותו המינוחות של כל מקרה ומקרה, היקף העבירות, משך ביצוען, תחוכם, אופי הנפגעים, ריבוי מתלוננים ועוד. כן, אף המקרים שהציגו הצדדים התאפינו בנסיבות מיוחדות של ביצוע ובנסיבות האישיות של הנאשםים. נוכח המណעד הרחב ביותר של עבירות מרמה, כל שניית להסיק מהפסיקה הוא כי עבירות בהיקפים משמעותיים כגון אלה בהם הורשו הנאשמים דין מסר לתקופה ממושכת של מספר שנים (ראו: רע"פ 9944/16 נסים ברנס נ' מדינת ישראל (22.1.2017); עפ"ג(ת"א) 56487-12-19 אושרי אבטבול נ' מדינת ישראל (18.6.2020); עפ"ג(מרכז) 56770-02-20 שרון גולן נ' מדינת ישראל (2.11.2020); עפ"ג (י-מ) 16579-11-19 תair עוזיה נ' מדינת ישראל (24.6.2020); עפ"ג (מרכז) 51012-07-17 מריה אגדזניאן נ' מדינת ישראל (14.11.2017)).

מהצחרות נפגעי העבירות עולה, כי חלק מהמתלוננים הם אנשים קשי יום, אשר הסכומים אותם הוציאו מהם הנאשמים בדרךći מרמה מהווים עבורים סכומיים נכבדים, אשר אובדנם גרם למATALוננים למצוקה ממשית, הן במישור הכלכלי והן במישור הנפשי.

ואם בכך לא די, הנאשמים ניצלו שניים מקרבנותיהם באופן חרמור יותר, בכך שגנבו מהם סכומי כסף נוספים תוך שימוש וצעקו עליהם - ובכך גרמו להם להשפה ופגעו גם בתחושת הביטחון האישי שלהם ובללוות נפשם. חלק זה של האירוע משווה חומרה עודפת למשיהם של הנאשמים, ומראה כי כאשר אינם מטרתם בדרךכי מרמה וכח, אינם בוחלים בשיטות אלימות.

בקביעת מתחם העונש אביה בחשבונו את אופי המעשים, המתאפיין בתחוכם ותכוון, את ריבוי המעשים והקרבות, סכומי הכספי אותם קיבלו הנאשמים ופגיעה המעשים בקרבותם. למרות שנאים מס' 1 הונה 12 קרבות ונאים מס' 2 לא היה קשור לשניים מהם, אלא "רק" לעשרה, אκבע ביחס לשנייהם מתחם עונש הולם דומה, שכן נאים מס' 2 היה פעיל יותר בפגיעה במתלוננים מס' 1 ו"ג".

לפיכך מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מסר, לתקופה שבין שנתיים לחמש וחצי שנים.

הפרת הוראה חוקית

בעקבות הגשת כתב האישום שני הנאשמים שוחררו בתנאים, ובهم מעצר בית מלא בפיקוח אנושי רצוף, עם "חלונות" אוורור שלוש פעמים בשבוע. שני הנאשמים הפרו את האמון שניתן בהם והפרו את מעצר הבית: נאים מס' 1 עשה כן מספר פעמים, במהלך עבר את עבירות המרמה כלפי שניים מהמתלוננים, ונאים מס' 2 עשה כן פעמים רבות, אשר במקרה גם עבר את עבירות המרמה כלפי שניים מהמתלוננים.

התנהוגותם של הנאשמים מעידה על זלזול בהליך השיפוטי ובהחלטותיו. יש להבהיר מסר ברור וחד, כי הפרת צו שיפוטי גוררת אחריה ענישה מוחשית ומרתיעה, שם לא כן, אין לו כל ערך ואינו שווה את הניר עליו נכתב - ובמיוחד דברים אמרוים בתנאי שחרור, אשר מטרתם למנוע מנאים שחזקת החפות עומדת לו, את השהייה במעצר ממושך.

אדגיש, כי בקביעת מתחם העונש לא אבטא את העובדה שהנאשמים הפרו את מעצר הבית לשם ביצוע עבירות, שכן קבעתי מתחם עונש הולם נפרד לעבירות עצמן, ואין להעניש את הנאשמים פעמיים בשל אותן המעשים. עם זאת,

בקביעת העונש בטור המתחם אביה בחשבון כי הנאים המשיכו לבצע עבירות גם לאחר שהוגש נגדם כתב אישום, עצם ימי ניהול הלהין.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את הפרת תנאי השחרור נע בין מאסר קצר ועד חצי שנה מאסר ממש.

נהיגה בפסילה

נאשם מס' 2 נהג ברכב למרות שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה ואף נדונן לעשר שנים פסילה.

בניגוד לרובות עבירות התעבורה, עבירת נהיגה בפסילה או ללא רישיון כוללת יסוד של מודעות מראש, ובכך גלומה חמורתה, שכן היא משלבת זלזול מוגן ברשות החוק שהטילו את הפסילה וכן ביתר המשמשים בדרך, אשר העברין מסכנים בעצם נהיגתו. לצד זאת, ביטוח החובה אינם תקף במצב דברים זה, ובכך מועצתם הפגיעה הציבור.

ר' למשל רע"פ 2666/12 אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל מיום 23.4.2012 שם נפסק:

"...נהיגה בלי רישיון משמעה הסטטוטורי נהיגה ללא כיסוי נהיגה, וממילא סיכון הזרת. ומעבר לכך נאמר לא אחת כי משמעות נהיגה צאת, בהיעדר ביטוח היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור".

וכן ר' רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן מיום 8.5.07:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. ביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצדדים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחק אותו נהג מהכਬיש כל עוד הדבר תלוי ברצוינו הטוב".

לענין רמת העונשה הנוגגת, ר' למשל גזר דין של כב' הש' זקוביץקי בתיק פ"ל 20-07-1683, יז, ואת ההחלטה הרבה שצוטטה שם.

לאור חמורת המעשים ורמת העונשה הנוגגת, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשים ועד 20 חודשים מאסר, פסילה הנעה בין מספר חודשים ועד 10 שנים ועונשים נלוויים.

נסיבות שאינן הקשורות לעבירות

נאשם מס' 1

נאשם מס' 1 ליד 1990, לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2018 הורשע בעבירה של דרישת נכס באזמים ונדון לששה חודשים מאסר בעבודות שירות וששה חודשים מאסר על תנאי שלא לעבור כל עבירה אלימה, לרבות איזומים, שהוא חב הפעלה בשל הרשותו בהליך שלפני (ת"פ) 18794-11-17.

מעובדות גזר הדין שניתנו בעניינו של הנאשם באותו הילך עולה, כי הנאשם דרש מאדם הסובל מליקות ניכרת שימוש

מכספומט סכום של 1,500 ש"ח, תוך איומים והטלת פחד. בסופה של דבר המתלוון באותו הילך משך סכום של 300 ש"ח והנאשם ברוח מהמקום עם כספו של המתלוון.

עוד עליה מגזר הדין, כי הנאשם היה באותו העת רזוק ועובד בתחום השיפוצים. אין לפניו נתונים עדכניים ביחס לנטיותיו האישיות.

מלבד זאת הנאשם נדון בשנת 2021 לשלווה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות אלימות.

נאשם מס' 2

נאשם מס' 2 יlid 1969. לחובתו שורת הרשעות קודמות ובין היתר, נדון הנאשם למאסרים הבאים:
בשנת 1995 נדון הנאשם ל- 15 חודשים מאסר, בגין עבירות איומים וגנבה.

בשנת 1996 נדון הנאשם ל- 9 חודשים מאסר בגין עבירות רכוש.

בשנת 2001 נדון הנאשם ל- 22 חודשים מאסר בגין עבירות סמיים.

בשנת 2008 נדון הנאשם ל- 11 חודשים מאסר בגין עבירות סמיים.

בשנת 2013 נדון הנאשם ל- 39 חודשים מאסר, בגין עבירה סחיטה באוימים ובאותה שנה נדון למאסר נוספת של ששה חודשים בגין איומים.

בשנת 2016 נדון הנאשם ל- 28 חודשים מאסר בגין נהיגה בפסילה ולא רישיון, שככלו הפעלת מאסר מותנה.

לצד אלה, הורשע הנאשם גם בעבירות רכוש ואלימות נוספות, ונדון לעונשי מאסר מותנים וקנסות וכן נדון למאסרים קצריים ופסילות בשל נהיגה ללא רישיון ובעירות תעבורה רבות ושונות.

מדוברו הנאשם עלו נסיבות חייו המורכבות, ולא ארכיב מעבר לכך.

דין והכרעה

לזכות שני הנאשם זקפתית את הוצאותיהם, אשר מלמדות על קבלת אחריות למשעים, שהביאו לחסוך בזמן שיפוטי רב. עוד זקפתית לזכותם את נסיבות חייהם המורכבות, אשר בשלב הטיעונים לעונש נפרשו לפני ברמז, אשר די בו כדי להבין את הקשיים עמם הם ובני משפחתם מתמודדים בחי היום יום.

מנגד, לחובת שני הנאשם הרשעות קודמות:

עוоро של הנאשם מס' 1 אמנים אינם מכבים, אך לחובתו מאסר מותנה של ששה חודשים, שהוטל בגין מעשה שיש קווי דמיון בולטים בין ובין המעשים מושא הילך שלפני - ולא היה בו כדי להרטיעו מלבוש ולבצע מעשים דומים, בהיקף גדול בהרבה. עם זאת, הבאתם בחשבון כי עד למעצרו בתיק זה לא נשא הנאשם בעונש מאסר ממש.

עוоро של הנאשם מס' 2 מכבים, ומלמד כי עשה לעצמו הרגל לפגוע בגופם ורכושים של אחרים, למרות מאסרים
עמוד 9

משמעותיים שהוטלו עליו פעמיים אחר פעם. בנוסף על כך, כי גם מאסר של 28 חודשים לא היה בו כדי למנוע מה הנאשם להמשיך ולנהוג ללא רישיון ובפסילה. אין מנוס מהמסקנה, כי ההרעה בעניינו של נאשם מס' 2 נכשלה כישלון חרוץ, ורק חומות הכלא יחסכו בין ובין הקרבן הבא (או בין הרכב הבא בו ינהג בעת שהוא פסול).

התקשייתי לחתם משקל לטענה, כי הנאים פעלו בשל מצוקה כספית: הטענה לא הוכחה לפני, וגם אם יצא מהנחה שהנאים נזקקו לכיסף על מנת לשיער לבני משפחתם, הדבר רחוק מלהסביר, קל וחומר להצדיק, את מעשיהם. במיוחד בדברים אמרו ביחס לנאשם מס' 2, אשר ניכר בו כי סיגל לעצמו את העברינות כדרך חיים.

אזכיר, כי שני הנאים המשיכו לקדם את תכניתם העברינית גם לאחר שמעשיהם התגלו והוגש נגדם כתב אישום, וקבעו במרמה משנים מהמתلونנים סכומי כסף נוספים, בעצם הימים בהם התנהל נגדם ההליך. עניין זה מלמד על העדר מORAח חוק וכשלון ההרעה בעניינים של שני הנאים.

לאור זאת, לא ראייתי הצדקה להשוות בין עונשיהם של שני הנאים - גם בהבאי בחשבו כי לחובת נאשם מס' 1 שישה חודשים מאסר מוותנה, אין בכך כדי להקביל בין מי שלחובתו שלוש הרשעות קודמות ובעת ביצוע המעשים טרם נשא במאסר, ובין מי שנשא במאסרים חוזרים ונשנים. במיוחד בדברים אמרו בשם לב לך לנאשם מס' 2 המשיך ונוהג בפסילה למراتות מאסר ממושך שהוטל עליו.

לאור זאת אטיל על נאשם מס' 1 עונשים בצדם הנמור של מתחמי העונש אותם קבעתי, ואפיעיל את המאסר המותנה שלחובתו באופן מctrבר. על נאשם מס' 2 אטיל עונשים בצדיו הבינוי של המתחם, כך שעל שניהם יגורע עונש דומה בשל עבריות הרכוש והפרת תנאי השחרור (על נאשם מס' 1 עונש עיקרי של שנתיים וחצי מאסר והפעלה במאסר מוותנה של חייו שנה, ועל נאשם מס' 2 שלוש שנים מאסר). לטעמי היה מקום להחמרה ממשית עם נאשם מס' 2 ביחס לנאשם מס' 1 ולהשיט עליו עונש בצדיו הגבוה של המתחם, אך לאור עמדת המאשימה אשווה בין עונשיהם ביחס לעבירות מושая התקיק העיקרי.

לצד זאת, אגזר על נאשם מס' 2 עונש עיקרי נפרד של שנה וחצי מאסר בגין עבירות התעבורה, אשר שנה מתוכו תctrבר לעונש המאסר בשל עבריות הרכוש והפרת תנאי השחרור.

לפיך גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

נאשם מס' 1, גazzi עוויס

- א. שנתיים וחצי מאסר בפועל. מהמאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו בעניין זה הودעה מתואמת תוך עשרה ימים.
- ב. מפיעיל מאסר מוותנה של ששה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 18974-11-17 ביום 21.10.8. עונש זה יופעל במאסר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שscr הכל "שה הנאשם בשלוש שנים מאסר.
- ג. שבעה חודשים מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר עבירת רכוש שהוא פשע.
- ד. ארבעה חודשים מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר עבירת רכוש שהוא עוון, הפרת הוראה חוקית או עבירה שיש בה יסוד של אלימות.
- ה. קנס בסך 10,000 ש"ח או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.1.22.

. פיצוי למתלוננים בסכומים הבאים:

1. המתلون מ"ש: 15,000 ש"ח
 2. המתلون ג"א: 5,000 ש"ח
 3. המתلون י"ב: 5,000 ש"ח
 4. המתلون א"ח: 6,000 ש"ח
 5. המתلون א"או: 4,000 ש"ח
 6. המתلون ד"ב: 3,000 ש"ח
 7. המתلون ת"ג: 14,000 ש"ח
 8. המתلون א"אר: 500 ש"ח
 9. המתلون א"ש: 2,000 ש"ח
 10. המתلون ר"ח: 2,500 ש"ח
 11. המתلون ג"מ: 6,500 ש"ח
 12. המתلون א"ס: 4,000 ש"ח
- הפייטויים ישולם עד יום 1.12.21.

נאשם מס' 2, וויליאם מתיאס

א. ארבע שנים מאסר בפועל. מהמאסר ינכוימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו בעניין זה הودעה מתואמת תוך עשרה ימים.

ב. שנה מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה רכוש שהיא פשע או עבירה של נהיגה בפסילה או ללא רישיון.

ג. ששה חודשים מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה רכוש שהיא עוון, הפרת הוראה חוקית או עבירה שיש בה יסוד של אלימות.

ד. קנס בסך 10,000 ש"ח או חודש מאסר תמורה. הקנס ישולם עד יום 1.11.21.

ה. פסילה למשך עשר שנים, שתחל מיום סיום הפסילה הנוכחית.

ו. פסילה על תנאי של שנתיים למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ז. פיצוי למתלוננים בסכומים הבאים:

- .1. המתלון מ"ש: 15,000 ש"ח
- .2. המתלון ג"א: 5,000 ש"ח
- .3. המתלון י"ב: 5,000 ש"ח
- .4. המתלון א"ח: 6,000 ש"ח
- .5. המתלון א"או: 4,000 ש"ח
- .6. המתלון ד"ב: 3,000 ש"ח
- .7. המתלון ת"ג: 14,000 ש"ח
- .8. המתלון א"אר: 500 ש"ח
- .9. המתלון א"ש: 2,000 ש"ח
- .10. המתלון ר"ח: 2,500 ש"ח

הפייטויים ישולם עד יום 1.12.21

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אב תשפ"א, 25 ביולי 2021, במעמד הצדדים.